

Dizertačná práca analyzuje slová, ktoré majú okrem svojej denominatívnej funkcie silu vyjadriť rôzne stupne emocionálnej angažovanosti používateľa jazyka. V talianskej terminológii sa tieto slová nazývajú alterované a vytvárané sú predovšetkým augmentatívnymi a deminutívnymi afixami. Taliansky jazyk má vďaka bohatej zásobe alterovaných slov, ktoré umožňujú hovoriacemu nielen pomenovať objekty a javy mimojazykovej skutočnosti, ale zároveň vyjadriť svoje pocity, emócie a vzťah k tomu, o čom hovorí. Tento fenomén nie je charakteristický každému modernému jazyku. Zdá sa, že spomedzi všetkých európskych jazykov len slovanské môžu taliančine v danej oblasti konkurovať. Jedným zo základných problémov augmentatívne a deminutívne modifikovaných slov je rozlíšiť ich denominatívny a hodnotiaci charakter. Hranice medzi slovami štylisticky neutrálnymi a štylisticky zafarbenými (konotatívnymi) nie sú ostré. Najmä pre cudzieho používateľa taliančiny môže byť doslova záhadou pochopiť jemné nuansovanie, ktoré je obsiahnuté v slovách ako casa (dom), casone (veľký dom, domisko), casaccia (škaredý dom), casetta (malý dom, domček), casuccia (špinavý, neútulný dom). Z tohto dôvodu sme z dostupných talianskych zdrojov (literatúra, noviny a časopisy) vyexcerpovali reprezentatívny lexikálny materiál, na ktorom sme sa usilovali identifikovať rôzne jeho významové odtiene. Prišli sme k záveru že pri posudzovaní významu alterovaných slov rozhodujúcu úlohu zohráva kontext, do ktorého sú zasadené.

Výskumná práca by mohla byť užitočným pomocným prostriedkom pre učiteľov a študentov talianskeho jazyka.